

Сисање прста

За одојче сисање прста или „варалице“ представља наставак угоде коју је дете доживљавало док је сисало мајку или флашицу.

Сисање прста, најчешће палца, карактеристично је за одојчад и сасвим малу децу. Али, мада ретко, ову навику срећемо и код деце у предшколском и раном школском узрасту.

Сисање прста је безазлена појава и не треба је насилно сузбијати. О овој појави као о неурози може се дискутовати тек онда када дете настави да сише прст и и после друге године живота. Сисање прста после тог периода указује да дете живи у психичкој напетости, односно да има проблеме емотивне природе: несигурност, зebњу, страх, а њих покушава решити постигнућем осећаја угоде у облику надраживања усана.

Сисање прста на предшколском и раном школском узрасту сусрећемо код запуштене и без љубави васпитаване деце, љубоморне деце, несамосталне деце, злостављане деце, деце ауторитативних (строгих) родитеља.

Да закључимо, у прве две године живота сисање прста је безазлено и без штетних последица; а уколико та навика и даље потраје, уместо присилних мера и забрана, треба успоставити топао емоционални контакт са дететом и уклонити све оно што га чини несрећним.

Петар Јовановић, Родитељи и дете – педагошко – психолошки савети,

Панчево, 1995. године